

Ἐπιτύμβιο τοῦ Κιλίκα δασκάλου
ἀπὸ τὸ Κίτι (Δ' αἰών. π. Χ.)

Τὸ πρωτότυπο σὲ ἐλεγειακὸ μέτρο

Μὴ σπεύσης, ξεῖνε, παρελθέμεν, ἀλλὰ με βαιὸν
Ἐτῆθι, μάθης Κιλίκῶν ἔξοχον ἠιθέων,
Ὅς ποθ' ὀμηρῆαισι μετέπρεπον ἐν σελίδεσσι
Βεικνύς ἠνορέην ἠρώων προτέρων. ^{μετ' ἑ.}
Εἰ δέ πάτρην αἰτεῖς, ~~πάτερ~~ Κίτιον ^{ζωῆς} πεντάκι δ' ὀκτώ
Μοῖρά μ' ἐτῶν ^{ζωῆς} λυσοφισεν ἦδε τάφω.

Μετάφραση

Μὴ σπεύσης, ξέने, νά διαβῆς, ἀλλὰ λιγάκι στάσου,
* Τὸν ~~πιό λαμπρό-μέσα-στούς-νιούς-Κιλίκῶν~~, ἐμέ, νά μάθης,
Ποῦ κάποτε ἦμουν ξακουστός δείχνοντας σέ σελίδες
Ὀμηρικές τήν ἀντρεία κάλληκαριῶν παλιῶν.
Πατρίδα μου; τὸ Κίτιο, μ' ἀπάνω στά σαράντα
ἢ Μοῖρα μέ προβόδισε ἀπ' τή ζωὴ στὸν τάφο.

Ν. Εἰούτας.

*) Νά ἴδῃς ἐμὲ τὸν Κιλικῶν ἐπίτομο γὰρ ἐβάνθη
ἢ τὸν Κιλικῶν ἐπίτομο γὰρ ἐβάνθη, ἐμέ, ἀπ' τὸν νιὸν νά μαθῆς.